

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

Inspektorát Plzeňský a Karlovarský se sídlem v Plzni

Houškova 33, 308 57 Plzeň

V Plzni dne 19.01.2018

SEČ: 22/0738/17/SŘ/R

č.j.: ČOI 12683/18/2200

Sp.Zn.: ČOI 77612/17/2200

ROZHODNUTÍ

Ředitel Inspektorát České obchodní inspekce Plzeňský a Karlovarský se sídlem v Plzni věcně příslušný dle ust. § § 7 odst. 2 a ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění, (dále zákon o pohonných hmotách) a místně příslušný dle ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), rozhodl podle ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve spojení s ust. § 67 zákona č. 500/2004 b., správní řád, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „správní řád“), **takto:**

I.

Obviněná **RoBiN OIL s.r.o.**, IČ 49823574, se sídlem Libušina 172, Kladno – Dubí, 272 03, **se uznává vinnou** z porušení právních povinností stanovených v ust. § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, v platném znění, kterého se dopustila tím, že

- dne 05.06.2017 v provozovně „čerpací stanice“, Plzeň – Bílá Hora, ul. 28. října, 301 00, kde podniká, prodávala PHM - BA 91 Normal, která neodpovídala limitním hodnotám stanovených v ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složek a jakosti pohonných hmot a jejich evidenci, ve znění pozdějších předpisů a ČSN EN 228 (2013) - BS, a to v ukazateli jakosti „tlak par DVPE“, jehož zjištěná hodnota byla 69,6 kPa, oproti maximální normou stanovené hodnotě 62,0 kPa, tj. s rozdílem 7,6 kPa,
- dne 20.06.2017 v provozovně „čerpací stanice“, Chotíkov, 330 17, kde podniká, prodávala PHM - BA 91 Normal, která neodpovídala limitním hodnotám stanovených v ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složek a jakosti pohonných hmot a jejich evidenci, ve znění pozdějších předpisů a ČSN EN 228 (2013) - BS, a to v ukazateli jakosti „tlak par DVPE“, jehož zjištěná hodnota byla 64,0 kPa, oproti maximální normou stanovené hodnotě 62,0 kPa, tj. s rozdílem 2 kPa,
- dne 28.06.2017 v provozovně „čerpací stanice“, Puškinova, Klatovy, 339 01, kde podniká, prodávala PHM - BA 91 Normal, která neodpovídala limitním hodnotám stanovených v ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složek a jakosti pohonných hmot a jejich evidenci, ve znění pozdějších předpisů a ČSN EN 228 (2013) - BS, a to v ukazateli jakosti „tlak par DVPE“, jehož zjištěná hodnota byla 68,2 kPa, oproti maximální normou stanovené hodnotě 62,0 kPa, tj. s rozdílem 6,2 kPa,

a tím naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, v platném znění

II.

Za spáchání výše uvedeného přestupku se obviněné **ukládá:**

A.

podle ust. § 9 odst. 14 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, v platném znění, ve spojení s ust. § 90 odst. 1 a ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, **pokuta ve výši: 100.000,- Kč** (slovy jednostotisíckorunčeských).

B.

podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, povinnost nahradit **náklady řízení** paušální částkou ve výši: **1.000,- Kč** (slovy jedentisíckorunčeských).

Uloženou pokutu je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, variabilní symbol 1107382217, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem) nebo 1149 (poštovní poukázkou), a to ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Náklady řízení je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, variabilní symbol 1107382217, konstantní symbol 0378 (převodním příkazem) nebo 0379 (v případě platby poštovní poukázkou), a to ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

I.

Při kontrole České obchodní inspekce provedené dne 05.06.2017 v provozovně „čerpací stanice“, Plzeň – Bílá Hora, ul. 28. října, 301 00, kde RoBiN OIL s.r.o. podniká, byl proveden odběr 2 vzorků pohonných hmot – benzín NATURAL 95 (č. vzorku 156/22/17) a benzín NATURAL 91 (č. vzorku 157/22/17), a to v rámci trvalého sledování a monitorování jakosti a bezpečnosti pohonných hmot – viz Protokol o odběru vzorku pohonných hmot číslo dokladu - 221706050057701. V době odběru vzorku dne 05.06.2017 byl stav paliva v nádržích čerpací stanice:

- BA 95 – 11.195 litrů,
- BA 91 – 2.423 litrů.

O provedeném odběru byl inspektory České obchodní inspekce sepsán dne 05.06.2017 úřední záznam č.j.: ČOI 77612/17/2200 (ID 221706050057701), se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 05.06.2017, kdy jí byl tento úřední záznam doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v rozhodném znění - ID zprávy: 475114476.

Laboratorní zkoušku odebraných vzorků pohonných hmot provedla SGS Czech Republic s.r.o., Praha 10, U Trati č. 42 (zkušební laboratoř č. 1152.1 akreditovaná Českým institutem pro akreditaci o.p.s.),

- viz Zkušební protokol č. 05936 ze dne 07.06.2017 a Inspekční zpráva 1527/2017 ze dne 07.06.2017 – BA 91 Normal – součástí správního spisu.

Odebraný vzorek nevyhověl provedenému posouzení, a to v ukazateli jakosti:

- o „tlak par DVPE“, jehož zjištěná hodnota byla 69,6 kPa, oproti maximální normou ČSN EN 228 (2013) stanovené hodnotě 62 kPa, tj. s rozdílem 7,6 kPa.

Ve zkoušeném ukazateli byl vzorek vyhodnocen jako nevyhovující limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013).

Na základě výsledků rozboru odebraného vzorku bylo dne 07.06.2017 inspektory ČOI provedeno na čerpací stanici došetření, při kterém byl uložen zákaz prodeje 2.310 litrů BA 91, a to v souladu s ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, v platném znění.

O došetření byl inspektory ČOI sepsán dne 07.06.2017 úřední záznam č.j. ČOI 79312/17/2200 (ID 221706070025001), se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 08.06.2017, kdy jí byl tento úřední záznam doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v rozhodném znění - ID zprávy: 476312090.

O provedené kontrole byl inspektory České obchodní inspekce ve smyslu ust. § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v platném znění, sepsán dne 08.08.2017 protokol o kontrole č.j.: ČOI 105794/17/2200 (ID 221706050057799), se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 09.08.2017, kdy jí byl tento protokol společně s výsledky posouzení jakosti odebraného vzorku PHM doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v plat. znění - ID zprávy: 493305044.

II.

Při kontrole České obchodní inspekce provedené dne 20.06.2017 v provozovně „čerpací stanice“, Chotíkov, 330 17, kde RoBiN OIL s.r.o. podniká, byl proveden odběr 3 vzorků pohonných hmot - nafta motorová (č. vzorku 173/22/17), benzín natural 95 (č. vzorku 175/22/17) a benzín natural 91 (č. vzorku 174/22/17), a to v rámci trvalého sledování a monitorování jakosti a bezpečnosti pohonných hmot – viz Protokol o odběru vzorku pohonných hmot číslo dokladu - 221706200043203. V době odběru vzorku dne 20.06.2017 byl stav paliva v nádržích čerpací stanice:

- nafta motorová – 26.560 litrů,
- natural 91 – 2.536 litrů,
- natural 95 – 23.842 litrů.

O provedeném odběru byl inspektory České obchodní inspekce sepsán dne 20.06.2017 úřední záznam č.j.: ČOI 85445/17/2200 (ID 221706200043203), se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 21.06.2017, kdy jí byl tento úřední záznam doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v rozhodném znění - ID zprávy: 480208110.

Laboratorní zkoušku odebraných vzorků pohonných hmot provedla SGS Czech Republic s.r.o., Praha 10, U Trati č. 42 (zkušební laboratoř č. 1152.1 akreditovaná Českým institutem pro akreditaci o.p.s.),

- viz Zkušební protokol č. 06549 ze dne 22.06.2017 a Inspekční zpráva 1683/2017 ze dne 23.06.2017 – BA 91 Normal – součástí správního spisu.

Odebraný vzorek nevyhověl provedenému posouzení, a to v ukazateli jakosti:

- o „tlak par DVPE“, jehož zjištěná hodnota byla 64 kPa, oproti maximální normou ČSN EN 228 (2013) stanovené hodnotě 62 kPa, tj. s rozdílem 2 kPa.

Ve zkoušeném ukazateli byl vzorek vyhodnocen jako nevyhovující limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013).

Na základě výsledků rozboru odebraného vzorku bylo dne 22.6.2017 inspektory ČOI provedeno na čerpací stanici došetření, při kterém byl uložen zákaz prodeje 2.521,42 litrů BA 91, a to v souladu s ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, v platném znění.

O došetření byl inspektory ČOI sepsán dne 22.06.2017 úřední záznam č.j. ČOI 86504/17/2200 (ID 221706220043202), se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 22.06.2017, kdy jí byl tento úřední záznam doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v rozhodném znění - ID zprávy: 480678320.

O provedené kontrole byl inspektory České obchodní inspekce ve smyslu ust. § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v platném znění, sepsán dne 29.06.2017 protokol o kontrole č.j.: ČOI 90069/17/2200, se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 03.07.2017, kdy jí byl tento protokol společně s výsledky posouzení jakosti odebraného vzorku PHM doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v plat. znění - ID zprávy: 483426982.

III.

Při kontrole České obchodní inspekce provedené dne 28.06.2017 v provozovně „čerpací stanice“, Puškinova, Klatovy, 339 01, kde RoBiN OIL s.r.o. podniká, byl proveden odběr 2 vzorků pohonných hmot – benzín Natural 95 (č. vzorku 191/22/17) a benzín natural 91 (č. vzorku 192/22/17), a to v rámci trvalého sledování a monitorování jakosti a bezpečnosti pohonných hmot – viz Protokol o odběru vzorku pohonných hmot číslo dokladu - 221706280043204. V době odběru vzorku dne 28.06.2017 byl stav paliva v nádržích čerpací stanice:

- natural 91 – 1.347 litrů,
- natural 95 – 14.660 litrů.

O provedeném odběru byl inspektory České obchodní inspekce sepsán dne 28.06.2017 úřední záznam č.j.: ČOI 89418/17/2200 (ID 221706280043204), se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 29.06.2017, kdy jí byl tento úřední záznam doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v rozhodném znění - ID zprávy: 482536860.

Laboratorní zkoušku odebraných vzorků pohonných hmot provedla SGS Czech Republic s.r.o., Praha 10, U Trati č. 42 (zkušební laboratoř č. 1152.1 akreditovaná Českým institutem pro akreditaci o.p.s.),

- viz Zkušební protokol č. 06881 ze dne 30.06.2017 a Inspekční zpráva 1782/2017 ze dne 30.06.2017 – BA 91 Normal – součástí správního spisu.

Odebraný vzorek nevyhověl provedenému posouzení, a to v ukazateli jakosti:

- o „tlak par DVPE“, jehož zjištěná hodnota byla 68,2 kPa, oproti maximální normou ČSN EN 228 (2013) stanovené hodnotě 62 kPa, tj. s rozdílem 6,2 kPa.

Ve zkoušeném ukazateli byl vzorek vyhodnocen jako nevyhovující limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013).

Na základě výsledků rozboru odebraného vzorku bylo dne 30.6.2017 inspektory ČOI provedeno na čerpací stanici došetření, při kterém byl uložen zákaz prodeje 1.000 litrů BA 91, a to v souladu s ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, v platném znění.

O došetření byl inspektory ČOI sepsán dne 22.06.2017 úřední záznam č.j. ČOI 90689/17/2200 (ID 221706300025001), se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 03.07.2017, kdy jí byl tento úřední záznam doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v rozhodném znění - ID zprávy: 483426995.

O provedené kontrole byl inspektory České obchodní inspekce ve smyslu ust. § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v platném znění, sepsán dne 26.07.2017 protokol o kontrole č.j.: ČOI 99723/17/2200, se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 27.07.2017, kdy jí byl tento protokol společně s výsledky posouzení jakosti odebraného vzorku PHM doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v plat. znění - ID zprávy: 490030046.

Správní orgán přezkoumal všechny písemné materiály, tj. podklady rozhodnutí a dospěl k závěru, že skutečný stav věci, na základě kterého rozhodl, byl spolehlivě zjištěn, ve věci nebylo nutné provést další dokazování.

Dne 30.08.2017 byl vydán v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 150 odst. 1 a 2 správního řádu Příkaz č.j.: ČOI 115866/17/2200, kterým byla jmenovanému účastníkovi řízení uložena povinnost k uhrazení pokuty ve výši 100.000,- Kč, a to pro porušení právních povinností uvedených v ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách.

Dne 12.09.2017 byl uvedenému inspektorátu České obchodní inspekce doručen odpor - č.j.: 121267/17/2200 (č.j. 122149/17), a to proti Příkazu - č.j. ČOI 115866/17/2200 ze dne 30.08.2017. Účastník řízení uvedl, že je z hlediska kvality PHM odkázán na jejího dodavatele. Zjištěná odchylka byla v jediném parametru, který nezhoršuje kvalitu a jakost PHM, nedošlo k porušení práv spotřebitele a vliv na životní prostředí deklarovaný ČOI je pouze hypotetický. PHM jako chemická látka „pracuje“ i v průběhu jejího uskladnění v podzemních nádržích a je objektivně způsobila měnit dílčím způsobem chemické a fyzikální vlastnosti. Jedná se o typ

PHM, která je určena pro vozidla staršího data výroby a tedy i pro menší okruh zákazníků. Přes veškeré úsilí, které lze po účastníkovi řízení požadovat, se nepodařilo PHM včas obměnit.

Správní orgán uvádí, že Příkaz

.j.: ČOI 115866/17/2200 ze dne 30.08.2017 byl účastníkovi řízení oznámen dne 07.09.2017. Výše uvedený odpor byl podán správnímu orgánu dne 12.09.2017, tzn., že zákonná lhůta pro jeho podání stanovená správním řádem byla řádně dodržena. Dle ust. § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění, se podáním odporu v zákonné lhůtě vydaný příkaz ruší a řízení ve věci pokračuje.

Dne 13.09.2017 bylo účastníkovi řízení doručeno Usnesení před vydáním rozhodnutí dle ustanovení § 36 správního řádu - č.j.: ČOI 121927/17/2200, ve kterém byla správním orgánem stanovena lhůta 15 dnů, v níž měl účastník řízení možnost navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Účastník řízení vyjádření ve stanovené lhůtě, a ani do datu vydání rozhodnutí, návrhy či vyjádření nezaslal.

K podanému odporu č. j. ČOI 121267/17/2200 (č.j. 122149/17) uvádí správní orgán, že účastník řízení byl uznán vinným ze spáchání přestupku, neboť porušení ustanovení zákona o pohonných hmotách bylo inspektory ČOI jednoznačně prokázáno a objektivně zaznamenáno do protokolů o kontrole (viz výše), a to vše v souladu se zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole, v rozhodném znění. Proti kontrolním zjištěním nebyly kontrolovanou osobou (tj. účastníkem řízení) podány námitky. Správní orgán učinil ve věci veškerá potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 správního řádu a nepochybil rovněž při právním hodnocení předmětné věci. Správní orgán (ČOI) v případě, kdy zjistí, že byla porušena právní povinnost a dojde k naplnění skutkové podstaty přestupku, je ze zákona (ex lege) povinen zahájit správní řízení a účastníkovi řízení uložit pokutu ve výši, která odpovídá závažnosti předmětného přestupku, není tedy možné od uložení pokuty ve správním řízení upustit, neboť porušení právních předpisů bylo dozorovým orgánem jednoznačně prokázáno. Správní orgán uvádí, že odpovědnost za přestupky je odpovědností objektivní, tj. bez ohledu na zavinění. K naplnění skutkové podstaty přestupku stačí pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní přestupek. Tento subjekt (účastník řízení) je následně povinen strpět negativní následky takového jednání, tedy uložení pokuty ve správním řízení.

Správní orgán uvádí, že objektivní odpovědnosti za přestupek se účastník řízení nemůže zbavit např. poukazem na dodání pohonné hmoty distribuční společností, či na přepravce, který pohonnou hmotu přepravuje prodávajícímu. Je tedy na účastníkovi řízení, zda-li bude případné „škody“ vymáhat po svých obchodních partnerech nebo přepravcích PHM soukromoprávní cestou. V případě, že si je podnikatel (PO či FO) zcela jist, že zjištěná nekvalita PHM nemá svůj původ v porušení technologické kázně na čerpací stanici, je pouze na něm jaká opatření přijme k tomu, aby si zajistil dodávku PHM odpovídající kvality, popřípadě i jaké smlouvy o dodávkách PHM uzavře, a zda v nich bude pamatováno i na případnou odpovědnost distributora, dojde-li k znečištění přepravovaných PHM pochybením na jeho straně. Rozhodl-li se účastník řízení podnikat v oblasti pohonných hmot, je po té na něm, aby prováděl taková opatření, aby předešel prodeji nevyhovujících pohonných hmot.

Vzhledem k tomu, že prodej PHM svojí specifičností klade větší nároky na prodávajícího, je na něm, aby zajistil, že prodávané produkty jsou v souladu s požadovanými jakostními parametry, a to např. dodatečnými kontrolami dodaných PHM. Správní orgán uvádí, že odpovědnost za přestupek

Pokračování

7

22/0738/17/SŘ/R

správní je odpovědností objektivní, a nezáleží na zavinění, ke spáchání přestupku může dojít i zcela nezaviněně, přičemž správní orgán není povinen zkoumat, kdy a kde došlo ke vzniku odchylek od stanovených jakostních parametrů. Vyvinut se je možné pouze v případě naplnění liberačního důvodu daného ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Pro uplatnění uvedeného liberačního důvodu je třeba vždy posuzovat individuální okolnosti každého jednotlivého případu, zpravidla k jeho uplatnění však bude dán důvod jen ve zcela výjimečných případech nenadálých událostí, např. v případech zásahů tzv. vyšší moci. Účastník řízení neprokázal, že by před prodejem motorového benzínu jakkoliv ověřoval jeho kvalitu. Správní orgán uvádí, že účastník řízení neprokázal žádné opatření, které by porušení povinností zabránil, spoléhal se pouze na dodavatele a jeho kontrolu. Účastník řízení nepředkládá správnímu orgánu žádné relevantní právní argumenty, jež by svědčily pro přehodnocení závěru správního orgánu. K podmínkám liberace se vyjádřil NSS, a to v rozsudku ze dne 19.9.2014 č.j. 4 As 123/2014-33, ve kterém uvedl, že *důkazní břemeno ohledně liberačních důvodů spočívá na obviněném, nikoliv na správním orgánu...pro naplnění liberačního důvodu přitom nepostačuje pouhé spolehnutí se na kontrolu prováděnou dodavatelem...provozovatelé čerpacích stanic mají možnost volby, jaká opatření mají provést k zamezení prodeje závadných pohonných hmot.* Účastník řízení tedy neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil

Správní orgán má za nesporné, že odebrané vzorky PHM (BA 91 Normal) nevyhověly předepsaným jakostním parametrům. Tímto se kontrolovaná osoba dopustila přestupku ve smyslu příslušných ustanovení zákona o pohonných hmotách a kontrolovaná osoba musí strpět negativní následky takového jednání (protiprávního), tedy uložení pokuty dozorovým orgánem.

Ke skutečnosti, že uvedený druh PHM (BA 91 Normal) byl prodán v menším množství, bylo správním orgánem při určení výše pokuty přihlédnuto ve prospěch účastníka řízení (viz níže).

Účastník řízení jako prodávající PHM, tedy profesionál v oboru, by měl mít povědomí o vlastnostech nabízených výrobků, a měl by zajistit, aby jím nabízené produkty splňovaly jakostní parametry, a to po celou dobu nabídky, čehož by měl dosáhnout i častější obměnou PHM, pokud je mu zřejmá skutečnost, že PHM může své vlastnosti v průběhu času měnit, a to na úkor jakostních parametrů.

Účastník řízení v podaném odporu neuveďl skutečnosti, ke kterým správní orgán při určení výměry pokuty (tj. novém projednání) přihlédl jako k okolnostem polehčujícím. Účastník řízení ani neuveďl důvody, na základě kterých by bylo od správního potrestání upuštěno.

Správní orgán dospěl k závěru, že sankce v této výši odpovídá okolnostem (tj. závažnosti) daného případu a zároveň bude pro účastníka řízení napříště dostatečným signálem, aby se podobného jednání vyvaroval a lépe plnil povinnosti, které pro něj vyplývají z příslušných právních předpisů. Výše uložené pokuty je zcela v souladu s rozhodovací praxí správního orgánu, a to ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu, neodchyluje se v neprospěch účastníka

řízení od pokut ukládaných ve srovnatelných (obdobných) případech a odpovídá závažnosti předmětného přestupku.

Po zrušení Příkazu č.j. ČOI 115866/17/2200 podáním odporu se správní orgán dostatečně vypořádal s argumentací účastníka řízení uvedenou v podaném odporu a mimo jiné se znovu zabýval odůvodněností výše uložené pokuty.

Pokračování

8

22/0738/17/SŘ/R

Dle ust. § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, v platném znění, lze pohonné hmoty prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Na základě ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, v platném znění, Česká obchodní inspekce kontroluje složení a jakost pohonných hmot u výrobce, prodejce, dovozce, vývozce, a to i během přepravy, podle zvláštního právního předpisu a sleduje a monitoruje složení a jakost pohonných hmot v souladu s prováděcím předpisem vydaným podle § 3 odst. 2, provádění rozborů je zajišťováno prostřednictvím akreditovaných osob.

Správní orgán dospěl k závěru, že výše popsaným jednáním Oil Smart Trade s.r.o. naplnila jednání uvedené v ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, v platném znění, podle kterého se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 téhož zákona.

Podle ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složek a jakosti pohonných hmot a jejich evidenci, ve znění pozdějších předpisů, je požadovaná jakost u motorového benzínu splněna tehdy odpovídá – li normě ČSN EN 228 a splňuje - li ukazatele jakosti stanovené v Příloze č. 1 této vyhlášky. Příloha č. 1 stanoví v ukazateli „tlak par“ mezní hodnotu přísněji než cit. norma, kdy stanoví maximální hodnotu – 60 kPa (cit. norma má limitní hodnotu 62 kPa).

Z výše uvedeného je patrné, že jakost motorového benzínu nebyla v řešeném případě prokazatelně splněna a dále, že správní orgán k určení odchylek, a tím i závažnosti přestupku, ve zkoušených parametrech přihlédl k mezním hodnotám, jež jsou pro účastníka řízení příznivější.

Správní orgán, uvádí, že odpovědnou osobou za porušení povinností je v tomto případě prodávající, kterým se rozumí dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která spotřebiteli prodává pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle ust. § 3 odst. 1 cit. zákona. Proávající nese za jakost jím prodávaných pohonných hmot odpovědnost objektivní (odpovědnost za výsledek), tzn. bez ohledu na zavinění (nevyžaduje prokázání zavinění). Takovou odpovědnost nese ten, kdo stanoveným požadavkům nevyhovující pohonnou hmotu prodá. Stačí tedy pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní přestupek (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30.7.2010 sp.zn. 7Ca 215/2008-31-34, citace: „*Odpovědnost za kvalitu*“).

prodáváných paliv a tedy i za porušení povinností prodávat paliva v požadované jakosti nese zásadně prodejce.“ (stejně tak i rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10Ca 306/2008 – 72, rozsudek NSS As 112/2010 – 52, *zjišťování a dokazování zavinění v situacích, kdy porušení povinností je často výsledkem činnosti řady jednotlivců, by totiž bylo velmi obtížné a zdlouhavé. Ve snaze zjednodušit postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelských subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o PHM založena na objektivní odpovědnosti (odpovědnost za*

Pokračování

9

22/0738/17/SŘ/R

výsledek) na rozdíl např. od odpovědnosti podle trestního zákona...obligatorním znakem skutkové podstaty tedy není zavinění. K vyvození odpovědnosti postačuje samotný fakt porušení nebo nesplnění povinnosti stanovených zákonem nebo uložených na jejich základě... odpovědnosti se subjekt nemůže zprostit odkazem na smluvní ujednání či odkazem na porušení povinnosti ze strany smluvního partnera. Této odpovědnosti se účastník řízení tedy nemůže zbavit např. poukazem na dodání pohonné hmoty distribuční společností, či na přepravce, který pohonnou hmotu přepravuje prodávajícímu. Je tedy na účastníkovi řízení, zda-li bude případné „škody“ vymáhat po svých obchodních partnerech nebo přepravních PHM soukromoprávní cestou. V případě, že si je podnikatel (PO či FO) zcela jist, že zjištěná nekvalita PHM nemá svůj původ v porušení technologické kázně na čerpací stanici, je pouze na něm jaká opatření přijme k tomu, aby si zajistil dodávku PHM odpovídající kvality, popřípadě i jaké smlouvy o dodávkách PHM uzavře, a zda v nich bude pamatováno i na případnou odpovědnost distributora, dojde-li k znečištění přepravovaných PHM pochybením na jeho straně. Rozhodl-li se účastník řízení podnikat v oblasti pohonných hmot, je po té na něm, aby prováděl taková opatření, aby předešel prodeji nevyhovujících pohonných hmot. Vzhledem k tomu, že prodej PHM svojí specifičností klade větší nároky na prodávajícího, je na něm, aby zajistil, že prodávané produkty jsou v souladu s požadovanými jakostními parametry, a to např. dodatečnými kontrolami dodaných PHM. Správní orgán uvádí, že odpovědnost za přestupek je odpovědností objektivní, a nezáleží na zavinění, ke spáchání přestupku může dojít i zcela nezaviněně, přičemž správní orgán není povinen zkoumat, kdy a kde došlo ke vzniku odchylek od stanovených jakostních parametrů. Vyvinut se je možné pouze v případě naplnění liberačního důvodu daného ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Pro uplatnění uvedeného liberačního důvodu je třeba vždy posuzovat individuální okolnosti každého jednotlivého případu, zpravidla k jeho uplatnění však bude dán důvod jen ve zcela výjimečných případech nenadálých událostí, např. v případech zásahů tzv. vyšší moci. Účastník řízení neprokázal, že by před prodejem motorového benzínu jakkoliv ověřoval jeho kvalitu. Účastník řízení tedy neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

K naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách postačuje „pouhé“ prokázání prodeje pohonné hmoty, která nesplňuje stanovené požadavky na její jakost, k čemuž v případě účastníka řízení prokazatelně došlo, jak plyne z výsledků odborného posouzení provedeného akreditovanou laboratoří.

Správní orgán konstatuje, že jakostní odchylka pohonné hmoty nad limitní hodnoty tolerované normami signalizují určitou nekvalitu a takové výrobky by neměly být nabízeny a prodávány spotřebiteli.

Při rozhodování o výši pokuty správní orgán ve smyslu ustanovení § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, přihlédl k závažnosti přestupku, kterou správní orgán hodnotil zejména s ohledem na způsob spáchání a následky protiprávního jednání.

Způsob spáchání přestupku nezohlednil správní orgán ani ve prospěch ani v prospěch účastníka řízení, neboť k protiprávnímu jednání došlo pro tento přestupek způsobem typickým, tj. prodejem PHM, které neodpovídala předepsaným požadavkům na jakost. Správní orgán k tomu dodává, že pro příjemce (účastníka řízení) zboží – PHM – je omezená možnost zjistit skutečnost, že dodaná PHM splňuje požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, tedy

Pokračování

10

22/0738/17/SŘ/R

zda se následně prodejem PHM nebude dopouštět protiprávního jednání, avšak to prodávající nezbavuje objektivní odpovědnosti. Je pouze na účastníkovi řízení, aby si zajistil takový zdroj dodávek PHM, který by následně minimalizoval riziko jeho případného protiprávního jednání, či zajistil příslušná a účinná opatření, jenž by prodeji nekvalitní PHM zamezily. Správní orgán nezkoumal, zda k nedodržení jakostních limitů došlo úmyslným či nedbalostním jednáním některého z článků výrobního nebo distribučního řetězce. Z těchto důvodů nebylo na místě přihlížet k tomu, zda ke vzniku odchylky došlo úmyslnou manipulací či nedbalostí ani jako k polehčující ani jako k přitěžující okolnosti.

Z hlediska následků jde o přestupek ohrožovací, kde vznik materiální újmy (např. škody na vozidle) není nutným předpokladem naplnění jeho skutkové podstaty (dokonáním). Zde je přestupek dokonán již samotným prodejem PHM, jenž nespĺňuje jakostní kritéria, tzn., že pro spáchání přestupku postačuje, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. Pokud jde o následky přestupku spočívající v hrozícím poškození motorových vozidel spotřebitelů, správní orgán hodnotí ve prospěch společnosti velikost zjištěných odchylek, neboť se jedná o odchylky menší (tj. méně závažné).

Tím, že jmenovaným účastníkem řízení prodávaný druh pohonné hmoty neodpovídal předepsané jakosti, docházelo k poškození spotřebitele, který právem očekává kvalitní výrobek zaručující jeho spokojenost. V tomto případě je však zcela odkázán na solidnost podnikatele a prakticky není schopen se bránit, neboť jakost pohonných hmot nemá možnost zkontrolovat. Navíc následky používání nekvalitních pohonných hmot se projeví po delším časovém období.

Tlak par je charakterizován jako sezonní odchylka, které zpravidla vzniká při přechodech ze zimního do letního období. Příčinou je nedostatečně rychlá obměna zboží. Vyšší tlak par může být způsobem i přidáním kontaminantů. Jedním z možných kontaminantů, kterým může být ovlivněn tlak par, je ethanol, který se běžně přidává do automobilových benzinů, max. do 5% V/V. Množství přidaného ethanolu ovlivňuje v množství cca do 5% V/V v důsledku azeotropické reakce tlak par. Vzhledem k obsahu kyslíku (35%) má ethanol ve srovnání s benzinem podstatně nižší výhřevnost. Projevuje se zhoršenou startovatelností a nepravidelným chodem motoru. Vyšší tlak par v pohonné hmotě mohl zvýšit obsah uhlovodíků, který se z pohonné hmoty odpařuje do ovzduší, přičemž emise do životního prostředí je nutné považovat za nepřímé poškození spotřebitele.

Správní orgán jako k výrazně polehčující okolnosti přihlédl k množství nevyhovujícího PHM (475ltr.), které bylo prodáno od odběrů PHM provedených inspektory ČOI na čerpacích stanicích do uložení zákazu prodeje PHM ze strany ČOI, což při průměrné velikosti nádrží osobních automobilů - cca 50 litrů – znamená, že bylo tímto poškozeno cca 9 - 10 spotřebitelů, což správní orgán hodnotí jako minimální množství. Správním orgánem byla ve

prospěch účastníka řízení zohledněna velikosti čerpacích stanic, resp. výtoč nevyhovujícího PHM.

Jako k přitěžující okolnosti bylo správním orgánem přihlédnuto k intenzitě spáchání přestupku, neboť porušení zákona o pohonných hmotách (u totožného druhu PHM, resp. parametru) bylo u účastníka řízení zjištěno v rámci 3 provedených odběrů (tj. 5.6.2017, 20.6.2017, 28.6.2017), a to na odlišných čerpacích stanicích provozovaných účastníkem řízení.

Pokračování

11

22/0738/17/SŘ/R

Ve prospěch účastníka řízení byla vyhodnocena okolnost, že vytýkaná odchylka u motorového benzínu BA 91 Normal (tlak par) byla u účastníka řízení zjištěna naposledy při kontrole provedené inspektory ČOI dne 23.7.2012 – R č.j. 10/1405/12 ze dne 12.11.2012, potvrzené v odvolacím řízení, pokuta 30tis Kč, nabytí právní moci 30.1.2013, přičemž bylo u účastníka řízení provedeno několik desítek kontrol jakosti a složení prodávaných PHM. Správní orgán uvádí, že pokuta uložená rozhodnutím č.j. 116221/16 (potvrzeno v odvolacím řízení) ve výši 30tis Kč, a to na základě kontroly provedené dne 23.11.2015 v Trutnově, byla účastníku řízení uložena za nedodržení parametru „bod vzplanutí“ u odebraného vzorku motorové nafty, tj. jedná se o jiný parametr sledovaný u jiného druhu PHM. Taktéž nebyla vzhledem k výše uvedeným důvodům (datum odebrání, druh odebrané PHM, četnost kontrol) v neprospěch účastníka řízení zohledněna pokuta 90tis (odebraný vzorek motorové nafty, parametr „síra“, čerpací stanice Chrástany 53, odběr 2.4.2012, R 98916/12 ze dne 17.9.2012).

S ohledem na výše uvedené okolnosti, jež mají vliv na určení výměry pokuty, hodnotí správní orgán přestupek jako méně závažný (s ohledem na zákonné rozpětí pro uložení pokuty – 5mil Kč, tj. pokuta ve výši 2% horní hranice), čemuž odpovídá i samotná výše udělené pokuty. Výše sankce se neodchyluje v neprospěch jmenovaného hospodářského subjektu od pokut ukládaných dozorovým orgánem v obdobných případech. Výše pokuty se odvinula zejména od závažnosti a charakteru zjištěné odchylky.

Pokuta je uložena v hranici zákonného rozpětí uvedeného v ust. § 9 odst. 14 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, podle kterého lze za předmětný přestupek uložit pokutu až do výše 5 000 000,- Kč. Dle uvážení správního orgánu je shora uvedená výše pokuty plně v souladu se zákonem, nese v sobě i nezbytný preventivní prvek a svojí výší odpovídá zásadě přiměřenosti používané ve správním řízení.

Správní orgán nepovažuje uloženu pokutu (100.000,- Kč) s ohledem na závažnost přestupku za nepřiměřenou. Sankce uložená za přestupek nemůže být natolik nízká, aby postrádala svou hlavní funkci, a to funkci represivní, tj. trest za protiprávní jednání, ale i funkci preventivní.

Z výše uvedených důvodů rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno na 2. straně tohoto rozhodnutí (rozhodnutí).

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k Ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce prostřednictvím inspektorátu Plzeňského a Karlovarského se sídlem v Plzni. Tato lhůta se počítá ve smyslu ust. § 40 odst. 1 správního

řádu ode dne následujícího po jeho doručení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Nebude-li odvolání podáno v této lhůtě a nebude-li pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacena do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným exekučním orgánem.

Ing. Jan Řezáč
ředitel České obchodní inspekce
inspektorát Plzeňský a Karlovarský
se sídlem v Plzni

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 47502/18/O100/2200/18/HI/Št
Sp. Zn. ČOI 77612/17/2200
COIX01127OI

Dne: 13. 6. 2018

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **RoBiN OIL s. r. o.**, se sídlem Libušina 172, 272 03 Kladno – Dubí, IČO 49823574, podaném proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Plzeňského a Karlovarského ze dne 19. 1. 2018, č. j. ČOI 12683/18/2200, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **100.000,- Kč** (slovy: jedno sto tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“), a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1107382217, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1107382217, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že:

dne 5. 6. 2017 v provozovně čerpací stanice ul. 28. října, 301 00 Plzeň – Bílá Hora, prodávala pohonnou hmotu BA 91 Normal, která neodpovídala limitním hodnotám stanoveným v ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (dále jen „vyhláška č. 133/2010 Sb.“), a ČSN EN 228 (2013)-BS, a to v ukazateli jakosti tlak par DVPE, jehož zjištěná hodnota byla 69,6 kPa, oproti maximální normou stanovené hodnotě 62,0 kPa, tj. s rozdílem 7,6 kPa;

dne 20. 6. 2017 v provozovně čerpací stanice 330 17 Chotíkov, prodávala pohonnou hmotu BA 91 Normal, která neodpovídala limitním hodnotám stanoveným v ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 133/2010 Sb. a ČSN EN 228 (2013)-BS, a to v ukazateli jakosti tlak par DVPE, jehož zjištěná hodnota byla 64,0 kPa, oproti maximální normou stanovené hodnotě 62,0 kPa, tj. s rozdílem 2 kPa;

dne 28. 6. 2017 v provozovně čerpací stanice Puškinova, 339 01 Klatovy, prodávala pohonnou hmotu BA 91 Normal, která neodpovídala limitním hodnotám stanoveným v ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 133/2010 Sb. a ČSN EN 228 (2013)-BS, a to v ukazateli jakosti tlak par DVPE, jehož zjištěná hodnota byla 68,2 kPa, oproti maximální normou stanovené hodnotě 62,0 kPa, tj. s rozdílem 6,2 kPa.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala jmenovaná společnost (dále též „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém nejprve shrnuje obsah napadeného rozhodnutí. Odvolatel namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť neodpovídá zákonným podmínkám zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a jeho odůvodnění je zcela nesrozumitelné a nepřezkoumatelné. Orgán prvního stupně vydal formalistické rozhodnutí s odůvodněním učiněným ryze na základě důkazně nepodložených hypotéz. Orgán prvního stupně chtěl bez splnění zákonných podmínek sankcionovat odvolatele na základě zástupných důvodů, které účelově zaměnil za porušení právní povinnosti odvolatele dle zákona o pohonných hmotách. Orgán prvního stupně se neobtěžoval vypracováním samostatného rozhodnutí, o čemž svědčí uvedení názvu jiné společnosti na str. 8 napadeného rozhodnutí.

Pokud má správní orgán pravomoc sankcionovat odvolatele pokutou uloženou napadeným rozhodnutím, pak tato pravomoc správního orgánu musí být vyvážena odborností správního orgánu při výkonu jeho kontrolní a rozhodovací pravomoci. O odbornosti však nesvědčí, že správní orgán použije k vydání právního titulu vůči účastníkovi řízení text jiného rozhodnutí v jiné věci vůči jinému subjektu.

Odvolatel je srozuměn se svou objektivní odpovědností, avšak tato není bezbřehá tak, jak ji vykládá správní orgán, a to že v případě zjištění jakékoli odchylky jednoho parametru pohonné hmoty bude bez dalšího konstatováno naplnění skutkové podstaty přestupku.

Dříve, než správní orgán může využít své pravomoci ukládat sankci, je povinen vést řádné správní řízení, které je založeno na dokazování. V tomto případě však žádné dokazování provedeno nebylo, a to ani k hypotetickým úvahám o poškození spotřebitele a škodlivém vlivu na životní prostředí, ani ke svým samozvaným odborným závěrům, jaké mohly být příčiny a následky zjištěného zvýšeného tlaku par u odebraných vzorků pohonných hmot.

Odvolatel vytýká napadenému rozhodnutí přehnaný formalistický přístup a výklad správního orgánu v tom smyslu, že na základě tvrzené objektivní odpovědnosti bez dalšího deklaruje naplnění skutkové podstaty přestupku, tedy porušení právní povinnosti odvolatelem, v důsledku toho, že u jednoho z více parametrů jakosti pohonných hmot byla zjištěna nepatrně zvýšená hodnota, která však nemá vliv na jakost pohonné hmoty a její užitnou hodnotu. Porušení konstatované jen na základě kontrolních odběrů je zcela zavádějícím a nesprávným názorem správního orgánu, s čímž je ale ve skutečnosti správní orgán vnitřně srozuměn, neboť by se jinak nesnažil hypotetickými úvahami podložit svůj závěr o škodlivých následcích zjištěného skutkového stavu. K žádnému poškození spotřebitele ani k ohrožení životního prostředí nedošlo a dojít nemohlo. Správní orgán v tomto ohledu ani neopatřil žádný důkaz, kterým by mohl odůvodnit své teoretické závěry. Pokud správní orgán naznačuje, že mohlo dojít ke kontaminaci etanolem, měl opatřit důkaz ve formě odborného vyjádření či znaleckého posudku. Správní orgán si bere jako rukojmí spotřebitele, i v tomto však mělo být vedeno dokazování, kterým by bylo postaveno najisto, jak konkrétně, v jaké míře a s jakými důsledky byla snížena jakost prodávaných pohonných hmot.

Odvolatel má za to, že zvýšený tlak par ve zjištěné nepatrné míře nemá vůbec žádný vliv na jakost pohonných hmot, tedy tuto jakost nemůže snížit. Zvýšený tlak par nemá vliv na jízdní vlastnosti vozidla, vliv na životní prostředí je vyloučen. Zjištěná odchylka není porušením právní povinnosti podle zákona o pohonných hmotách, nemůže být přestupkem, za který by bylo možné uložit sankci.

Orgán prvního stupně postupoval nesprávně a nezákonně, byl veden záměrem sankcionovat odvolatele za každou cenu, v odůvodnění rozhodnutí se uchýlil k úvahám typu „*co by, kdyby*“ s jediným cílem zastříit faktickou neexistenci právních a zákonných důvodů k uznání odpovědnosti odvolatele. Správní orgán pochybil, pokud bez důkazní opory konstatoval naplnění skutkové podstaty přestupku a pokud si přisvojil odborný výklad možných příčin a následků zjištěného zvýšeného tlaku par. Došlo ke zřejmému porušení a překročení zákonné pravomoci správního orgánu a flagrantnímu porušení na straně správního orgánu, nikoli odvolatele.

Odvolatel se neztotožňuje se skutkovým ani právním posouzením předmětu řízení ze strany správního orgánu. Primární námitka odvolatele směřuje do výroku o vině, odvolatel má za to, že se v daném případě přestupku nedopustil. Odvolatel ničeho nenamítá proti samotným kontrolním zjištěním, avšak je zavádějící, pokud si orgán prvního stupně absenci námitek vyložil jako uznání viny. Orgán prvního stupně omezil své dokazování pouze na samotné zjištění skutečnosti, že odebrané vzorky nevyhovovaly v jednom z kontrolovatelných parametrů jakosti, aniž by se důkazně zabýval otázkou, jak mohlo k takovému zjištění dojít.

Pokud se správní orgán považuje za odborníka na úseku prodeje pohonných hmot, pak tuto odbornost uzná i u odvolatele, který se zabývá prodejem pohonných hmot již přes 25 let. Závěr odvolatele má praktické konsekvence, které je nutno při hodnocení možné odpovědnosti bez dalšího přijmout, a to právě z toho důvodu, že si správní orgán sám žádné odborné vyjádření či znalecký posudek neopatřil.

Odvolatel deklaruje, že nejčastější příčinou zvýšeného tlaku par je smíchání dvou dodávek motorového bezolovnatého benzínu s různým obsahem ethanolu, přičemž před smícháním je u obou dodávek tlak par v souladu s limitními hodnotami, a může tak dojít k tzv. commingling efektu, tedy k nárůstu tlaku par. Tento nárůst může dosáhnout nejvýše hodnot daných směnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2009/30/ES. Tato skutečnost může vést ke stavu, kdy u konečného prodejce vzniká smícháním dvou plně vyhovujících šarží automobilového benzínu směs, u níž je překročen normalizovaný limit pro tlak par. Z odchylky od příslušné technické normy neplyne žádné reálné bezpečnostní riziko včetně environmentálního, ani riziko poškození konečného zákazníka z pohledu užitných vlastností paliva. Ze strany prodejce není možné tento jev ovlivnit, ani předvídat, neboť není postaveno najisto, že k němu dojde, pouze k němu může dojít, jedná se o zásah vyšší moci, který není v možnostech a schopnostech odvolatele ovlivnit a odvrátit. Odvolatel tento stav nemohl objektivně ani při vynaložení maximálního úsilí ovlivnit, neboť by jinak nikdy ve své provozní činnosti nemohl míchat dodávky pohonných hmot, což je však vyloučeno, obvyklá prodejní praxe naopak vychází z předpokladu nových a dalších závážek pohonných hmot, a to v době, kdy stav množství pohonné hmoty v podzemní nádrži klesá, ale není zcela vyčerpán. Odvolatel se nemohl vyvarovat výsledku kontrolního zjištění eliminací smíchání jednotlivých dodávek pohonných hmot, je vyloučeno, aby každou novou dodávku stejné šarže pohonné hmoty provedl až po úplném vyčerpání obsahu předcházející dodávky v podzemní nádrži, resp. to není vyloučeno, ale je naprosto nesmyslná jakákoli taková či obdobná úvaha na straně správního orgánu. Jedná se jednoznačně o vis maior, je třeba aplikovat ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách.

I pokud by se odvolatel dopustil přestupku, lze správnímu orgánu vytknout, že při ukládání pokuty nepostupoval v souladu s ust. § 68 správního řádu a ust. § 10 zákona o pohonných hmotách. Odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení vyžaduje, aby bylo jasné, určité a srozumitelné. Pokud tomu tak není, může být rozhodnutí zrušeno pro nepřezkoumatelnost spočívající v jeho nesrozumitelnosti, nedostatku důvodů rozhodnutí nebo proto, že skutkový stav je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu nebo vyžaduje rozsáhlé a zásadní doplnění. Odůvodnění rozhodnutí zajišťuje, aby byl adresát veřejné moci odpovídajícím způsobem seznámen se skutkovými a právními závěry správního orgánu v jeho věci. Nejvyšší správní soud ve své ustálené rozhodovací praxi deklaruje, že smyslem odůvodnění je doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Náležité odůvodnění rozhodnutí podporuje smysluplný výkon práva na podání opravného prostředku.

V daném případě lze konstatovat, že zjištěná odchylka parametru tlaku par byla oproti technické normě minimální, odchylka byla zjištěna pouze u jednoho ukazatele, nebylo zjištěno úmyslné ovlivnění jakosti pohonné hmoty. Již tato zjištění musí vést k závěru o nepřiměřeně vysoké pokutě. V odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela absentuje jakékoli vysvětlení týkající se zásady nedůvodných rozdílů při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů. Pokud na ni správní orgán odkazuje, měl by aspoň příkladmo uvést, kdy bylo ve vztahu k jinému subjektu rozhodováno obdobně, v opačném případě se jedná o pouhou citaci zákonného ustanovení, odvolatel není schopen posoudit, zda byla zásada legitimního očekávání porušena. Uvedené vyvolává dojem zneužití správního uvážení. Zásadním aspektem také je, že nedošlo ani nemohlo dojít k poškození spotřebitele, za této situace je uložení pokuty v rozporu se zamýšleným účelem zákona.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby Inspektorát České obchodní inspekce Plzeňský a Karlovarský sám v plném rozsahu zrušil napadené rozhodnutí. Pokud tak neučiní, odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila přestupku uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento přestupek jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

Pokud jde o nesprávně uvedený název společnosti, které se týká toto řízení, na str. 8 napadeného rozhodnutí, odvolací orgán poukazuje na usnesení ze dne 22. 2. 2018, č. j. ČOI 26989/18/2200, kterým byla tato zřejmá nesprávnost napravena. Z napadeného rozhodnutí je jednoznačně zřejmé, kdo je účastníkem řízení, ve výroku je osoba obviněného řádně vymezena. Je jasné, že napadené rozhodnutí se týká odvolatele a zjištění učiněných na jeho čerpacích stanicích, orgán prvního stupně popsal zjištěný skutkový stav, vypořádal se s námitkami odvolatele vyjádřenými v odporu, napadené rozhodnutí je individualizované, správní orgán se v něm zabývá konkrétním případem odvolatele. Nedopatřením se však na str. 8 rozhodnutí objevila zřejmá nesprávnost v podobě uvedení názvu jiného subjektu, tato skutečnost byla napravena výše uvedeným usnesením a nemá vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí.

Odvolací orgán má za to, že napadené rozhodnutí je řádně odůvodněno, je srozumitelné a plně přezkoumatelné. Odvolatel není sankcionován na základě zástupných důvodů – ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách jasně stanovuje, že pohonné hmoty, s výjimkou elektřiny, lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami. Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nespĺňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1, jak stanovuje ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách. Provedenými kontrolami bylo zjištěno a prokázáno, že odvolatel dne 5. 6. 2017 na čerpací stanici v Plzni, ul. 28. října, dne 20. 6. 2017 na čerpací stanici v Chotíkově a dne 28. 6. 2017 na čerpací stanici v Klatovech, Puškinova, prodával pohonnou hmotu BA 91 Normal s vyšším tlakem par, než je stanovená maximální hodnota, prodával tedy pohonnou hmotu, která nespĺňuje požadavky na její jakost danou prováděcím právním předpisem (ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 133/2010 Sb.) a technickou normou ČSN EN 228 (2013)-BS, porušil

povinnost dle ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, čímž spáchal přestupek podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách. Zákon nepřipouští žádné výjimky, prodej pohonných hmot nesplňujících požadavky na jakost, byť v jediném ukazateli, je porušením povinnosti dle ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Porušení této povinnosti představuje naplnění skutkové podstaty přestupku. Velikost odchylky a možné důsledky nesplnění určitého ukazatele hrají roli při výměře výše trestu, nemají však vliv na konstatování naplnění skutkové podstaty přestupku.

Odvolateli je známa jeho objektivní odpovědnost. Objektivní odpovědnost znamená, že správní orgán není povinen zjišťovat míru zavinění ani příčinu vzniku odchylky od příslušného ukazatele jakosti. Prodejce pohonných hmot se své odpovědnosti může zbavit pouze tím, že prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby přestupku zabránil. Odvolací orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2011, č. j. 1 As 112/2010 – 52, kde se uvádí: *„Obdobně, jak je tomu u většiny správních deliktů (s výjimkou především přestupků), i v případě správní sankce podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se jedná o objektivní odpovědnost (odpovědnost za protiprávní jednání bez podmínky zavinění). Je tomu tak z praktických důvodů. Zjišťování a dokazování zavinění v situacích, kdy porušení povinností je často výsledkem činnosti řady jednotlivců, tak jak to ostatně zmiňuje i sama stěžovatelka, by totiž bylo velmi obtížné a zdlouhavé. Ve snaze zjednodušit postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelským subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách založena na objektivní odpovědnosti (nebo také „odpovědnosti za výsledek“) na rozdíl např. od odpovědnosti podle trestního zákona.“* Problematikou objektivní odpovědnosti se zabýval již orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí. Správní orgán není povinen zjišťovat, jak došlo ke vzniku odchylky, nejakost pohonné hmoty může vzniknout již při výrobě, nebo při přepravě, ke vzniku odchylek může dojít též při stáčení nebo při skladování pohonné hmoty na čerpací stanici. Správní orgán se touto otázkou v souladu s platnou právní úpravou nezabýval, správnímu orgánu je z úřední činnosti známo, že k odchylkám v parametru tlaku par dochází sezónně, neboť hodnoty tlaku par jsou rozděleny do tříd podle klimatických podmínek, často dochází k nedodržení jakosti v důsledku nedostatečné obměny zimního benzínu za letní, příp. přidáním kontaminantů. Odvolací orgán zdůrazňuje, že správní orgán neprokazoval, jak ke vzniku odchylky došlo, z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by správní orgán vycházel z nějakého konkrétního způsobu vzniku odchylky v parametru tlaku par, správní orgán pouze vyjmenoval možné příčiny vzniku nejakosti odvolatelem prodávané pohonné hmoty.

K následkům prodeje nejakostních pohonných hmot je třeba uvést, že daný přestupek je přestupkem ohrožovacím, k poškození právem chráněného zájmu tedy nemusí dojít. Odvolací orgán poukazuje na to, že kupující oprávněně očekává, že zakoupí pohonnou hmotu vyhovující všem jakostním požadavkům, což se v daném případě nestalo, již v tomto lze spatřovat poškození kupujících. V napadeném rozhodnutí orgán prvního stupně obecně uvádí, jaké následky může mít prodej benzínu BA 91 nevyhovujícího v parametru tlaku par – může docházet k potížím se startováním vozidla a k nepravděpodobnému chodu motoru, také se může do ovzduší odpařovat více uhlovodíků. Tyto následky hrozí v případech prodeje benzínu s vyšším tlakem par. Ani v tomto případě nebylo prokázáno, že by k těmto následkům reálně došlo, pokud by tomu tak bylo, projevilo by se to na vyšší uložené sankce, pokuta by byla nepochybně vyšší.

Jak již odvolací orgán uvedl, k naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách dochází pouhým prokázáním prodeje nejakostní pohonné hmoty. Dle inspekční zprávy č. 1527/2017 ze dne 7. 6. 2017 a zkušebního protokolu č. 05936 ze dne 7. 6. 2017 nevyhověl vzorek BA 91 Normal č. 157/22/17/V odebraný dne 5. 6. 2017 na čerpací stanici odvolatele v Plzni, 28. října, jakostním požadavkům v parametru tlak par, zjištěno bylo 69,6 kPa (stanovené maximum činí 62 kPa). Dle inspekční zprávy č. 1683/2017 ze dne 23. 6. 2017 a zkušebního protokolu č. 06549 ze dne 22. 6. 2017 nevyhověl vzorek BA 91 Normal č. 174/22/17/V odebraný dne 20. 6. 2017 na čerpací stanici odvolatele v Chotíkově, jakostním požadavkům v parametru tlak par, zjištěno bylo 64,0 kPa (stanovené maximum činí 62 kPa). Dle inspekční zprávy č. 1782/2017 ze dne 30. 6. 2017 a zkušebního protokolu č. 06881 ze dne 30. 6. 2017 nevyhověl vzorek BA 91 Normal č. 192/22/17/V odebraný dne 28. 6. 2017 na čerpací stanici odvolatele v Klatovech, Puškinova, jakostním požadavkům v parametru tlak par, zjištěno bylo 68,2 kPa (stanovené maximum činí 62 kPa). Porušení právní povinnosti podle ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách bylo prokázáno bez důvodných pochybností. Pouhé prokázání prodeje nejakostních pohonných hmot, jak tomu je v tomto případě, je dostatečné pro závěr, že došlo ke spáchání přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, výsledky rozborů odebraných vzorků jednoznačně prokazují, že požadavek na jakost benzínu BA 91 Normal nebyl dodržen v parametru tlaku par. Závěr o porušení povinnosti není nikterak zavádějící ani nesprávný. Odvolací orgán dodává, že podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2009/30/ES je maximální hodnota tlaku par pro letní období 60 kPa, v preambuli směrnice se zdůrazňuje snaha o omezení emisí látek znečišťujících ovzduší (bod 27).

Právní předpisy a technické normy stanovují, jaké parametry je třeba dodržet při prodeji a výdeji pohonných hmot, tuto povinnost odvolatel nesplnil. Správní orgán poukázal na možné příčiny vzniku nejakosti a na následky, které mohou nastat v případě nesplnění požadavku na hodnotu parametru tlak par. Správní orgán nikdy netvrdil, že tyto následky skutečně nastaly, ani co konkrétně bylo v daném případě příčinou nejakosti. Pro konstatování spáchání přestupku není nutné postavit najisto, jak došlo ke vzniku odchylky (objektivní odpovědnost), ani zda došlo k poškození právem chráněných zájmů (ohrožovací přestupek). Dané skutečnosti není nutné zjišťovat ani dokazovat, vypracování odborného vyjádření či znaleckého posudku by bylo nadbytečné, k prokázání porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách postačuje zjištění a dokázání prodeje nejakostních pohonných hmot, k čemuž v daném případě došlo.

Odvolací orgán dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 167/2015-35, ve kterém se uvádí: „*Jak již uvedl krajský soud, správní orgány se v odůvodnění výše pokuty zevrubným způsobem vyjádřily ke všem zmíněným kritériím. Správní orgán prvního stupně tak vyhodnotil závažnost správního deliktu jako nižší, neboť spočívala v poškození spotřebitele zkrácením jeho práva na nákup zboží ve stanovené jakosti. Za následek prodeje motorové nafty kontaminované sírou správní orgány považovaly zvýšené zatížení životního prostředí v důsledku zvýšeného uvolňování oxidu siřičitého do ovzduší, což je podle názoru Nejvyššího správního soudu zcela logická úvaha, již nelze nic vytknout. Stěžovatelčina námitka, že správní orgány nerozvedly, v jakém rozsahu měl následek nastat, je nepřijatelná, neboť kvantifikovat následky prodeje kontaminované motorové nafty lze pouze odkazem na hodnotu obsahu síry v motorové naftě; dokazování skutečné míry znečištění životního prostředí je prakticky nemožné. I z tohoto důvodu se jedná o tzv. ohrožovací delikt, tedy postizitelný bez ohledu na objektivní důsledky postihovaného jednání.*“ Ani v tomto případě není možné prokázat skutečnou míru znečištění ovzduší

nejakostním benzínem, který odvolatel prodával. Orgán prvního stupně zohlednil ve prospěch odvolatele jednak skutečnost, že zjištěné odchylky byly menší, riziko poškození kupujících či životního prostředí nebylo tak vysoké, jednak skutečnost, že daná pohonná hmota nebyla příliš prodávána, počet zákazníků poškozených prodejem nejakostní pohonné hmoty byl nízký (v řádu jednotek). Správní orgán tedy v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu posoudil následky s ohledem na hodnoty tlaku par a množství prodaného nejakostního benzínu.

K tzv. commingling efektu odvolací orgán uvádí, že jestliže si je odvolatel vědom toho, že tímto způsobem může dojít ke vzniku odchylek v parametru tlaku par, měl by se na tuto skutečnost zaměřit při ověřování jakosti prodáváných pohonných hmot tak, aby zajistil prodej pouze pohonných hmot, které splňují veškeré jakostní požadavky. V žádném případě se nejedná o zásah vyšší moci, odvolatel ví, že k tomuto efektu může dojít, přesto neučinil žádné kroky k ověření toho, zda pohonná hmota splňuje požadavky na jakost i v tomto parametru. Odvolatel neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby spáchání přestupku zabránil. Touto problematikou se v minulosti zabýval i Nejvyšší správní soud, v rozsudku ze dne 18. 8. 2017, č. j. 5 As 183/2016-22, uvedl: „*Stěžovatelka považuje možnost zvýšení tlaku par při smísení dvou dodávek pohonné hmoty za událost vis maior. Dle vyjádření ČEPRO, a.s. ze dne 23. 11. 2012, jež stěžovatelka doložila k podanému odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, může při smísení dvou dodávek pohonné hmoty s různým množstvím etanolu dojít k nárůstu tlaku par (DVPE) nad hodnoty tlaku par (DVPE) u jednotlivých dodávek, tedy k tzv. commingling efektu. Taková odchylka může činit až 8 kPa. Současně je v tomto vyjádření uvedeno, že odchylka je dána přirozenými fyzikálními vlastnostmi pohonné hmoty a ze strany prodejce není možné tento jev nijak ovlivnit. Nejvyšší správní soud konstatuje, že ze skutečnosti, že se jedná o přirozenou fyzikální vlastnost pohonné hmoty, lze vyvodit, že je možné se vznikem commingling efektu počítat. Pro případ, že by k tomuto efektu došlo, je možné učinit kontrolní zjištění či jiná preventivní opatření, která by zabránila, aby nebyla prodávána pohonná hmota, která nespĺňuje požadavky dle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Stěžovatelka však neprovedla žádná kontrolní zjištění ani neučinila jiná preventivní opatření. Neobstojí ani tvrzení stěžovatelky o neúměrném finančním zatížení při provádění kontrol, neboť s ohledem na výše citované závěry zdejšího soudu o podmínkách liberace tato skutečnost nehraje roli a není brána v úvahu při posuzování naplnění podmínek liberace dle § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Stěžovatelka se mohla vyvarovat prodeje závadné pohonné hmoty, pokud by učinila vhodná preventivní či kontrolní opatření. K totožnému závěru dospěly správní orgány i městský soud. Uvedená námitka proto není důvodná.*“ I Nejvyšší správní soud shledal, že tzv. commingling efekt nelze považovat za vis maior a v jeho důsledku nedochází k naplnění liberačního důvodu.

Při určování výše pokuty bylo přihlédnuto k povaze a závažnosti přestupku (způsob spáchání, následky a okolnosti spáchání přestupku) a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Způsob spáchání přestupku nebyl hodnocen ani ve prospěch ani v neprospěch odvolatele, přestupek byl spáchán způsobem pro něj typickým. Úmysl, který by byl významnou přitěžující okolností, nebyl prokázán. Následky byly hodnoceny ve prospěch odvolatele, a to vzhledem k velikosti zjištěných odchylek, které byly menší, riziko vzniku negativních následků tak nebylo vysoké. Je třeba mít na paměti, že zákazník je poškozen již tím, že zakoupí pohonnou hmotu neodpovídající stanoveným jakostním požadavkům. Výraznou polehčující okolností spatřuje správní orgán v tom, že bylo prodáno jen malé množství nevyhovujícího benzínu. V neprospěch odvolatele bylo naopak přihlédnuto k tomu, že se porušení dopustil ve třech provozovnách. Ve prospěch odvolatele bylo zohledněno, že

nevyhovující hodnota tlaku par nebyla u odvolatele dlouho zjištěna (naposledy v roce 2012), ani případy nejakosti pohonných hmot v jiných parametrech nebyly přičteny k tíži odvolatele jako recidiva. Odvolací orgán má však za to, že i ze skutečnosti, že odvolatel prodával nevyhovující pohonné hmoty v jiných parametrech, je zřejmé, že odvolatel nevěnuje dostatečnou pozornost sledování jakosti jím prodávaných pohonných hmot a ke zjištění porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách u něj čas od času dochází, přestože byl v minulosti sankcionován. Dříve uložené pokuty ani v tomto případě nesplnily dostatečně své preventivní účinky. Je třeba uvést, že opakované spáchání přestupku představuje obecnou přitěžující okolnost (ust. § 40 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Přesto neshledal odvolací orgán důvod ke změně výše uložené pokuty.

Pokuta ve výši 100.000,- Kč odpovídá pokutám ukládaným v obdobných případech, Odvolací orgán odkazuje např. na rozhodnutí ze dne 25. 1. 2018, č. j. ČOI 9599/18/1000, kterým byla uložena pokuta ve výši 180.000,- Kč (u pohonné hmoty Special 91 zjištěn tlak par 78,5 kPa); na příkaz ze dne 25. 9. 2017, č. j. ČOI 122534/17/3000/P/N, kterým byla uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč (u pohonné hmoty BA 95 Super zjištěn tlak par 64,5 kPa), na rozhodnutí ze dne 6. 9. 2017, č. j. ČOI/114946/17/2500/0649/17/RZ/BL, kterým byla uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč (u pohonné hmoty BA 91 Special zjištěn tlak par 74,3 kPa). V nyní posuzovaném případě byla uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč pro zjištění nevyhovujícího tlaku par u tří vzorků pohonné hmoty BA 91 Normal, zjištěné hodnoty – 69,6 kPa, 64 kPa a 68,2 kPa. Rozdíly ve výších uložených pokut odpovídají rozdílům v závažnosti jednotlivých případů – u odvolatele byly zjištěny poměrně malé odchylky, na druhou stranu byly zjištěny ve třech případech.

Odvolací orgán považuje pokutu ve výši 100.000,- Kč za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a pokutám ukládaným v obdobných případech a za dostatečně splňující represivní i preventivní účinky.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezecný
ústřední ředitel
České obchodní inspekce